

Bir insan sevdinə, əzizinə, doğmasına qovuşacağı anı səbirsizliklə gözləyər. O sevdini ki, onun naminə yaşayır və onun naminə də yaşamaqdan əl üzməyi düşünür. Hər insanın insanlara olan sevgisi, istəyi anlaşılır. Qəlbi olan hər kəsin qəlb döyüntüsünə səbəb olanlar var. Ancaq eke insanlar var ki, hər sevgidən üstün tutduğu bir uca sevgisi var. Başqa sevgilərə həmin o müqəddəs sevginin işığında bərq vurur. Həmin sevgi vətən sevgisidir. O sevgiyə məskən olan ürək o sevginin qəlibidir. Sevgisi uğruna canını fəda edən bir qəhrəmanın gül-gül döyüşə gedəcəyini eşitdiyimdə sözlərim boğazımda, göz yaşlanmı yaşımda düyünləndi.

Sadiqlı Məmmədhesən Meydan oğlu ailəsinin ilk övlad payı, ilk ümid çirağı idi. O, 1992-ci il 21 fevralda Naxçıvan Muxtar Respublikasının Şərur rayonunun Dəmirçi kəndində

yüslərdə göstərdiyi şücaətlərə görə Sadiqlı Məmmədhesən "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə" 3-cü dərəcəli medal və "Azərbaycan Ordusunun 100 illiyi" yubiley medalı ilə təltif edilmişdi. Ömrünü vətəninə həsr edən bu qəhrəman atdığı hər addımı vətən naminə atırdı. 2018-ci ildə təyinatla Vayxırda N sayılı hərbi hissədə xidmət etdiyi zaman Türkiyəyə komanda təməl kursunu öyrənməyə göndərilmiş və Azərbaycan üzrə birincilik qazanmışdı. 2019-cu ildə Əlahiddə Ümumqoşun Ordusu üzrə kəşfiyyat bölüyü yarışında ən gözəl nəticəni əldə etdiyi üçün təltif edilmişdi.

Atılan hər bir addımda Məmmədhesəni dəstəkləyən əzmkar qadını Şərəbanısı var idi. İlkə ürəyində kök atan sevgisinin sahibi Şərəbani. Yeddi il öncə edilən sevgi etirafına 2014-cü il 21 fevral ad günündə "tə" cavabı almışdı Məmmədhe-

layı yolla yaralı yoldaşı ilə bərabər gəlib döyüş yoldaşlarının yanına çıxıb. Həmin zaman əsgərlər Məmmədhesənə ilk yardım göstərərək xaricə axan qanı durdura bilsələr də daxili qanaxmaya müdaxilə edə bilməyiblər. Ömrünün yaralı halda keçirdiyi son 3 saatını sevinc içində yaşayıb. Sonda dediyi sözlər isə bunlar olub :

– Mənim telefonumu Uğuruma çatdırın. Məndən sevdiklərimə salam deyın. Onların hər birini çox sevirəm. Mən xoşbəxtəm, çünki son dəfə oğlumla birlikdə qüsl alıb paklanmışam. Mən ölüreməm

28 oktyabrda gələn zənglər və hər kəsin Məmmədhesəni soruşması artıq Şərəbanının ürəyində bir nigaranlıq yaratmışdı. Gələn bir zənglə deyilən "Şərəbani bacı, dostum, qardaşım Məmmədhesən şəhid olub" sözləri isə bir xoşbəxt ömürə nöqtə qoydu. Həmin an Şərəbanının

Şəhadətə tələsən Şəhid

anadan olmuşdu. Ondan sonra qardaşı Zamin və bacısı Şərin dünyaya gəlmişdi. Hər zaman böyük övladların həyatda məsuliyyəti daha böyük olur. Məmmədhesən də eke körpəlikdən sanki böyümüşdü. Eke bil ki, adının ağırlığı surətinə yansımışdı. Ötən zamanla bərabər Məmmədhesən də yaşa dolurdu. Məktəb yaşları çatdığına 1998-ci ildə şəhid Etibar Əhmədov adına Dəmirçi kənd tam orta məktəbində təhsil almağa başlamışdı. Eyni zamanda idmanın Yunan Roma gülüş növü ilə məşğul olmuş, dəfələrlə birincilik qazanmışdı. Hər insanın uşaqlıqdan gələcəkdə reallaşdırmaq istədiyi böyük arzuları olur. Məmmədhesənin də ən böyük arzusu gələcəkdə hərbiçi olmaq idi. Hərbi formalara çox böyük sevgisi olan qəhrəman 2007-ci ildə 9-cu sinifi bitirdikdən sonra Naxçıvanski adına hərbi liseyə daxil olmuş 2010-cu ildə liseyi bitirmişdi. Eke həmin il Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbə daxil olmuş 2014-cü ildə leytenant rütbəsi ilə oranı da bitirmişdi. Bununla da kifayətlənməyərək Təlim Tədris Mərkəzinin (TTM) zabıt ixtisas kursunu keçmiş 2015-ci ildə uğurla başa vurmuşdu. Təyinatla Culfa rayonuna göndərilən Məmmədhesən 3 il orada xidmət etmiş, 2017-ci ildə baş leytenant rütbəsi almışdı.

2018-ci ildə ermənistanın yenidən Naxçıvan Muxtar Respublikası istiqamətində atəşkəsi pozması nəticəsində Əlahiddə Ümumqoşun Ordusu əks-həmlə əməliyyatına başlamışdı. O döyüşdə Məmmədhesən ən öndə vuruşanlardan olmuşdu. Həmin vaxt Şərur rayonunun Günnüt kəndi, Ağbulaq yüksəkliyi, Qızılcaya dağı, Qaraqaya dağı azad olunmuş, Dərələyəz mahalının Arpa kəndi Azərbaycan ordusunun nəzarəti altına alınmışdır. Bu isə Gorus – Laçın avtomobil yoluna nəzarət etməyə imkan yaratmışdı. Ordumuzun bu gün qazandığı uğurların təməli dünənlərdə qoyulmuşdu. Həmin dö-

sən. Eke həmin il sentyabrın 28-də qovuşmuşdular. Evliliklərinin birinci ilində sevgilərinin bəhrəsi olan Uğurları dünyaya gəlmişdi. Uğurların adını atası qoymuşdu. "Uğur bizim uğurumuzdu" deyirmiş hər zaman. Ancaq çox zaman sevdiklərindən uzaqda olduğu üçün Uğurlunu deyünca görə bilməmişdi. Kim bilir hansı anının sevincini paylaşa bilməmişdi Uğurun...

Vətənin ümidi olan hərbiçilərin vətən xilaskarına çevrildiyi Vətən müharibəsi günlərdəki davam edirdi. Məmmədhesən öz növbəsini gözləyirdi. Hər dəfə televiziyada izlədiyi şəhid dəfnlərinə həsədlə baxar, qürurla o şəhidlərin yerində olmaq istədiyini dilə gətirirdi. Hətta bir dəfə oğlu şəhid olan anaya "ana qürur duy sənin oğlun hər kəsə nəsihət olmayan bir məqama ucalıb" sözlərini dilə gətirmişdi. Naxçıvana gələn şəhidlərə göstərilən ehtiramı dilə gətirib "şəhid olsam məni elimdə, obamda dəfn edin" deyirmiş. Sanki olacaqlardan xəbərdar imiş. Oktyabrın 24-ü son dəfə evlərinə gəldiyində xanımına heç kəsə borcu olmadığını demiş və hər kəsdən halallıq almışdı. Sanki ən böyük arzusuna çatmış kimi sevinən qəhrəman sonuncu dəfə evdən çıxarkən yenidən dönbə xanımına "Şərəbani, nə olur olsun başını dik tut, sən güclü qadınsan" deyib. Həmin sözləri 25 oktyabrda döyüşə qatıldığı ilk gündə də yazıb. Həmin gündən sonra ondan gələn zənglər kəsilib.

Məmmədhesənin döyüş yolu Füzulidən başlayıb Şuşada bitib. Oktyabrın 27-si Şuşanın girişində baş verən döyüşlər zamanı Məmmədhesən bir əsgərin yaralandığını görüb. Təkidlə "onu ordan çıxaram" deyib irəli atılıb. Yaralı yoldaşını xilas edən zaman özü snayperlə üreyinə yaxın nahiyədən vurulub. Ancaq buna baxmayaraq mübarizəyə davam edib. O özü öz qisasını alıb. Dostları onun əsir düşdüyünü zənn etsələr də Məmmədhesən do-

nələr yaşadığını izah etməyə heç bir sözün gücü yetməz. Hər zaman sevdinin dönüşünü gözləyən Şərəbani 2 gün sonra sevdini qovuşdu. Məmmədhesən xəyal etdiyi kimi Naxçıvana döndü. Hər kəs şəhidini ehtiramla qarşıladı. 30 oktyabrda Sadiqlı Məmmədhesən Meydan oğlu Şərur rayonunda yerləşən Şəhidlər xiyabanında torpağa tapşırıldı. Uzun zaman idi oğlunu görməyən Səadət ana oğlunu vətən torpağına tapşırırdı. Nəcə ki, torpağı oğluna tapşırmasıdır

Qəhrəmanların şücaətləri istər xalq istərsə də ölkə başçısı Prezident İlham Əliyev tərəfindən qiymətləndirilir. Eke Məmmədhesən də şəhadətindən sonra "Vətən Uğrunda", "Şuşanın azad olunmasına görə" və "Hərbi xidmətlərə görə" medalları ilə təltif edilib.

Bu dünyaya gələn hər kəs bir gün bu dünyadan köçəcək. Ancaq şəhid kimi dünyadan köçənlərin özləri olmasalar da izləri bu dünyada əbədi qalacaq.

Şəhid Məmmədhesən

Ölümə yürüyüb ölümsüz oldun, Adınla, ruhunla ürəyə doldun. Ömrünü vətənə fəda eləyib, Sən yurdu qorudun, eli qorudun.

Uğura əmanət qoydun vətəni, Qürurla anacaq övladın səni. Bu millət heç zaman unutmayacaq, Yenilməz qəhrəman Məmmədhesəni.

Özü öz qisasını alan mərd ərən, Sonuncu nəfəsini vətənə verən, Şuşa şahid olub şücaətinə, Vətən azadlığın gözüylə görən.

Bilirdin yolunun dönüşü yoxdu, Cənnət yollarının yoxluğu çoxdu. Qanın damladığı vətən torpağı, Şəhidim, o gündən sənə tək qoxdu.